

Сайтът **desebg.com** публикува коментара на Андерс Фог Расмусен, отпечатан в [Politico](#) и посветен на необходимостта от прекъсване на енергийната зависимост на Европа от Русия на фона на войната на Путиновия режим в Украйна. Расмусен е основател и председател на *Rasmussen Global*. Той е министър-председател на Дания (2001-2009), генерален секретар на НАТО (2009-2014) и съветник по сигурността на украински президент Петро Порошенко (2016-2019). Преводът на статията в *Politico* е на БГНЕС.

Войната на Владимир Путин не върви по плана три седмици след нейното начало. Мечтата му за бърза и безболезнена смяна на режима в Украйна се превръща в кошмар заради твърдата съпротива. На руските войски им е било казано, че ще бъдат приветствани като освободители, но вместо това те са посрещани с ракети „Джавелин“ и снайперистки огън. Дори в градовете, където руснаците номинално контролират, граждани, облечени в украински знамена, стоят един до друг с войниците.

В големи части на страната инвазията е в застой и войната навлиза в нова опасна фаза. Путин вдига залозите и прибегва до все по-брутални тактики, като руските войски изстрелват снаряди и ракети по цивилни райони.

Но понеже той засилва бруталността на своите военни усилия, ние също трябва да засилим интензивността на нашия отговор. И трябва да решим проблема със слона в стаята: вносът на петрол и газ в Европа. За да сложи край на тази война, Европейският съюз трябва да затвори крановете.

Ако купуваме петрола на Путин, ние плащаме за неговите военни престъпления

Написано от Андерс Фог Расмусен, Politico
Неделя, 13 Март 2022 14:43

Досега Западът показва решимост и единство през лицето на тази криза. Икономическите санкции започват да хапят и всеки ден европейска или американска компания спира дейността си в Русия. Путин може да прави всичко възможно, за да скрие войната си от обикновените руснаци, но не може да скрие икономическите последици. Руснаците вече не могат да гледат Netflix или да купуват най-новия iPhone. И дори да можеха, рублата в джоба им струва наполовина по-малко отпреди две седмици.

Но дори когато налагаме санкции, ние все още изпращаме стотици милиони евро всеки ден, които се използват за финансиране на руските военни усилия. През 2021 г. 36% от руските държавни приходи идват от продажби на нефт и газ. ЕС остава най-големият търговски партньор на Русия и основен пазар за нейните енергийни резерви. Повече от 50 процента от износа на нефт и газ на страната отива за Европа. С едната ръка тласкаме руската икономика към ръба скалата, а с другата ѝ хвърляме спасителен пояс.

Тази текуща политика е контрапродуктивна. С покачването на цените на петрола и газа ние наливаме все повече и повече пари в хазната на Путин – ние директно финансираме неговата война и военните му престъпления. Единственото ефективно решение е пълното прекратяване на трансферите към Русия. ЕС трябва да се присъедини към САЩ и незабавно да прекрати целия внос на руски петрол и газ. Това би поставило руската икономика на колене.

Да не допуснем грешка. Пълната забрана на вноса на руски петрол и газ в Европа ще има цена. Но тази цена е малка в сравнение със сегашното страдание на украинския народ; тя е малка в сравнение със загубата на свобода, която ще настъпи, ако не действваме сега. И това е цена, с която можем да се справим.

Енергийната политика е и политика за сигурност. Чрез замяна на руските газови потоци с повече втечен природен газ, увеличаване на вноса на петрол от други доставчици, размразяване на нашите хранилища и намаляване на потреблението на енергия, можем да управляваме ситуацията в краткосрочен план. В дългосрочен план трябва да подобрим енергийната ефективност и да ускорим развитието на нови и устойчиви енергийни източници.

Путин изчислява, че икономическите интереси на Европа ще превъзхождат моралната и

Ако купуваме петрола на Путин, ние плащаме за неговите военни престъпления

Написано от Андерс Фог Расмусен, Politico
Неделя, 13 Март 2022 14:43

политическата ѝ подкрепа за Украйна. Трябва да му докажем, че греши. Трябва да покажем, че това ни е дългосрочен ангажимент. Че сме готови да издържим на икономическа буря, за да сложим край на зависимостта си от руската енергия. Това със сигурност няма да е евтино, но ако помогне за прекратяване на страданията в Украйна, това е цена, която си струва да се плати.